

РЕШЕНИЕ

№ 5135

гр. София, 06.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1605** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка със ЗМВР.

Делото е образувано по повод подадена жалба от И. Г. П. от [населено място] против Заповед №513з-28.62 от 20.02.2020г. на Началник отдел „Разследване“ при СДВР, с която жалбоподателят, в качеството му на старши разследващ полицай в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“, на основание чл. 197, ал.1, т.1-т.3, е наказан с дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, при следните съображения:

Счита, че Заповедта е издадена от некомпетентен орган, извън кръга на предоставените му правомощия, тъй като Началникът на отдел „Разследване“ при СДВР не попада в кръга на лицата по чл. 204, ал.4 от ЗМВР.

Намира и заповедта №513з-8904/09.12.2019г. за назначаване на проверка по случая и възлагане на извършването ѝ на определена комисия, също за незаконосъобразна.

Намира, че заповедта не съответства на чл. 59, ал.2, т.3 и т.4, поради липса на реквизити - издаващ орган и правомощията му, адрес на служителя и пр.

Посочените правни основания били непълни, при превратно прилагане на чл. 197, ал.1 и чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР.

Намира, че установените по преписката факти не водят до извода за установено нарушение като неизпълнение на възложени задължения.

Своевременно били правени искания за удължаване на срока на разследването, като всички са удължавани от наблюдаващия прокурор, а последното не е отказвано.

Счита, че сроковете в досъдебното производство са инструктивни, а не преклузивни, поради което не можело да се приеме, че е налице неизпълнение на служебни задължения и пропускане на срокове за разследване, поради инструктивния им характер.

Не било описано в заповедта в какво точно се състои нарушението - в който нормативен акт или друг акт за възложени задължения, останали неизпълнени.

Счита, че ако е било налице фактическо неизпълнение на действия по разследването, наблюдаващият прокурор е можел да не удължава срока и да изиска доклад, което не е сторено.

Същевременно, в СДВР не било въведена практика за случайно разпределение на досъдебните производства, като намира тенденциозност и некоректност при разпределението им изобщо.

В хода на производството били нарушени и процедурни правила, като на наказания служител не е предоставена възможност да се запознае с всички документи по дисциплинарното производство.

Не била извършена проверка и преценка и на кадровото досие на служителя, с оглед което не било определено правилно и вида на наказанието, според степента на сериозност на нарушението.

Моли за отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Черногорски с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, молят заповедта да бъде отменена и претендират разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк П., който оспорва жалбата и моли заповедта да бъде потвърдена. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, кат съобрази закона и становищата на страните, намира следното.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес да я оспори и в срок.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

По фактите се установява както следва:

Наказаният служител И. Г. П. е в системата на МВР от 01.02.2003г., като считано от 19.06.2016г. заема длъжност „старши разследващ полицай” при 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“ в отдел „Разследване“ при СДВР, съгласно представена по делото кадрова справка №513р-102963 от 19.12.2019г. / лист 40 по делото/.

В СДВР е постъпило Постановление от Прокурор при СРП Д. Я. по досъдебно производство № 11441/2018г., с което е отстранен от разследването по досъдебното производство старши разследващ полицай П., по изложени в същото съображения. Същото е докладвано с докладна записка № 513р-98445/05.12.2019г. на Началника на отдел „Разследване“ от ВПД Началник сектор „РТП“, отдел „Разследване“. В тази връзка е издадена Заповед №513р-8904/09.12.2019г., с която е възложено извършване на проверка по случая, за което е назначена и комисия с определен състав със същата заповед. С писмо №513000-65130 от 13.12.2019г. от председателя на Комисията Н. С. от СРП е поискан достъп до досъдебното производство за нуждите на дисциплинарното производство, който е предоставен. Движението по преписката е приложена по делото / л. 35-л.37 по делото/. По преписката е приобщена кадрова справка и длъжностна характеристика на лицето, изискана от Председателя на

Комисията №513р-101677/16.12.2019г. От лицето е депозирано сведение № 513р-2165 от 08.01.2020г. по случая, в което се посочват извършените от служителя действия след разпределяне на преписката, вкл. изготвените от същия доклади. Изготвена е справка от 08.01.2020г. № 513з-2169, сведена до знанието на служителя срещу подпис от същата дата. Изготвен е протокол от 10.01.2020г. от комисията, на която е възложено разследването, че към тази дата лицето не се е възползвало да депозира писмени възражения по фактическите констатации от справката. Изготвена и отправена е покана до лицето за снемане на обяснения №513р-4384/13.01.2020г., връчена на 15.01.2020г. с предоставен 24-часов срок за депозиране на писмени обяснения. Съгласно протокол от 16.01.2020г. / л. 53 по делото/, лицето не се е възползвало от предоставената му възможност да депозира обяснения по преписката. При така проведената процедура е издадена оспорената в настоящото производство Заповед, с която е прието следното: Досъдебно производство №513ЗМТ-11441/2018г. по описа СДВР, пр. пр. № 48570/2018г. по описа на СПР е разпределено на инспектор П. на 27.11.2018г. С постановлението за възлагане са дадени указания, както следва: да се разпита в процесуално качество на свидетел Д. Б. и да му се разяснят изрично правата на пострадали, да се възложат ОИМ за установяване на свидетели очевидци на деянието, а при установяване на такива, те да бъдат разпитани като свидетели, да се назначи съдебно-медицинска експертиза на пострадалия, да се назначи автотехническа експертиза, както и други процесуално-следствени действия по преценка на разследващия полицаи.

Първото действие по така образуваното производство служителят извършва на 11.12.2018г. като назначава тройна съдебномедицинска експертиза за установяване на медикобиологичния характер на причинените на пострадалия телесни увреждания, както и на механизма за причиняването им. Изготвена е медицинска експертиза по писмени данни от 27.12.2018г. На 12.12.2018г. инспектор П. е разпитал в качеството на свидетел Д. Б., конституирал го е като пострадали и му е указал правата му в това му процесуално качество. Приобщена и приложена от лицето документация. На 13.05.2019г. инспектор П. е изпратил писмо, отговорът по което от 16.05.2019г. е приобщен по делото. На 17.05.2019г. е реализиран разпит на лицето Я. Я., водач на МПС, участвало в ПТП. Правени са предложения от страна на П. за продължаване на сроковете на производството, както следва: 04.01.2019г., 12.03.2019г., 15.05.2019г., 17.07.2019г., 25.09.2019г. – писмо от наблюдаващия прокурор, както и на 19.11.2019г. Преписката е била разпределена на инсп. П..

Прието е, че инспектор П. не е извършвал действия по разследването в периода от 12.12.2018г. до 13.05.2019г. и от 17.05.2019г. до 25.09.2019г. Конкретно не са изпълнени указанията на наблюдаващия прокурор – ОИМ за установяване на камери за видеонаблюдение в района на местопроизшествието, както и мерки за установяване на свидетели – очевидци на деянието. В същото време е направил трикратно искане за удължаване на срока – 12.03.2019г, 15.05.2019г, 17.07.2019г., като на 19.11.2019г. е уведомил за извършването на разпит на свидетел.

При така възприетото от фактическа страна, органът е извел извод за нарушение, съставляващо неизпълнение на служебните задължения на лицето, вменени му с длъжностна характеристика № 513р-29080 от 2018г. Съобразено е цялостното поведение на лицето, съобразно изисканата и представена кадрова справка, при което е изведен извод за установено нарушение по чл. 200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, като е прието, че наказание „порицание за срок от 6 месеца“ ще е достатъчно за нуждите на

санкционирането и превенцията.

При тези съображения, е издадена оспорената в настоящото производство заповед.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема следното:

Съдът приема, че процесната заповед е валидна, като изхождаща от компетентен по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР орган. Издателят на процесната заповед притежава компетентността да налага на подчинените му държавни служители от МВР наказанието по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Същият е на длъжност Началник на отдел „Разследване“ в СДВР, в който отдел е структуриран 03-ти сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“, следователно представлява ръководна спрямо тази на наказания служител длъжност. В този смисъл заявлението в жалбата, че заповедта е издадена от некомпетентен орган се явява бланкетно и неоснователно.

Заповедта съответства и на предвидената от закона форма, доколкото съдържа мотиви, представляващи фактическите обстоятелства и следващ се от тях диспозитив, като съответства и на специалните изисквания на чл. 210, ал.1 от ЗМВР.

Съдът намира, че в хода на проверката не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно е приложен материалният закон, при следните съображения:

Законът не предвижда за този вид нарушение на служебната дисциплина изискване за задължително издаване на заповед за образуване на дисциплинарно производство, но в процесния случай такава е издадена с оглед определяне на комисия за разглеждане на преписката и изготвяне на обобщена справка по случая. Следва да бъде отбелязано, че тази заповед не подлежи на самостоятелно оспорване, тъй като представлява елемент от процедурата, от който самостоятелно не се засягат правата на наказания служител. В този смисъл направеното от същия оспорване на заповедта за образуване на производството, освен че е бланкетно, тъй като не са посочени каквито и да било мотиви, е и недопустимо.

Процедурата е спазена, от лицето са снети обяснения, изяснени са относимите факти и обстоятелства, изискан и предоставен е достъп до досъдебното производство, станало причина за дисциплинарното такова, изискана е справка от кадровото досие на лицето относно заеманата от него позиция и длъжностна характеристика, изготвена е обобщена справка, с която П. е запознат. Същият е поканен за обяснения.

Правилно е приложено и материалният закон.

От данните по делото се установява и не се оспорва и от самият жалбоподател, че досъдебно производство № 11441/2018г. по описа на СДВР, пр. пр. №48570/2018г. по описа на СРД е възложено на И. П. на 27.11.2018г.

Със същото са дадени указания на П., както следва: да бъдат извършени разпити на двамата участници в ПТП, във връзка с което е образувано ДП, да се разяснят правата на пострадалия, да се назначи автотехническа и съдебномедицинска експертиза, да се изискат данни за налични камери на мястото на произшествието с цел установяване на свидетели очевидци, които да бъдат издирени и разпитани, да се извършан други ОИМ с цел установяване на очевидци и разпита им.

П. е извършил следното: Разпитал е участника Д. Б. в ПТП и е го е конституирал като пострададал на 12.12.2018г.; Назначил е тройна съдебномедицинска експертиза на 11.12.2018г. и е приложил заключението ѝ; Назначил е автотехническа експертиза и е приложил заключението ѝ. Тези действия са осъществени още към 2018г.

На 17.05.2019г. е разпитал другия участник в ПТП Я.. Изготвени са две писма, първото без дата, а второто с № 513р-95259 от 26.11.2019г.

Не са реализирани ОМП за установяване на камери на мястото на ПТП и не са проведени други ОМП в тази насока, с цел издирване на свидетели – очевидци. Липсва анализ на извършените от служителя действия на база събраните доказателства.

За сметка на това, служителят е искал удължаване на срока на досъдебното производство, както следва: на 04.01.2019г., на 12.03.2019г., на 15.05.2019г., на 17.07.2019г., а на 25.09. 2019г. такова е поискано от наблюдаващия прокурор, както и на 19.11.2019г. Постановлението на прокурора от СРП за отстраняване на служителя е от 29.11.2019г.

С оглед това, съдът напълно споделя тезата на органа, че е налице неизпълнение на служебни задължения, вменени с длъжностната характеристика на служителя.

Защитната теза не съдържа опровергаване на тези факти, установяващи бездействие и закъснели действия по изпълнение на вменени задължения по досъдебното производство.

Същата се свежда до това, че указаните срокове, вкл. по НПК имат инструктивен характер, което не е вярно, напротив – същите са преклузивни, именно поради което е необходимо и удължаването на времето за извършване, каквито стъпки е предприел служителят.

Втората теза се основава на факта, че наблюдаващият прокурор е удължил сроковете нееднократно. Същото обаче е по искане именно на наказания служител. Удължаването на срока е целяло да му бъде предоставена възможност да извърши поставените му задачи, което обаче същият не е сторил, а е продължил нееднократно да иска удължаване, без видими причини.

Следващата теза е изградена на високата натовареност на служителя и твърденията на липса на безпристрастност при разпределяне на преписките в СДВР. Последното, дори и да е вярно, не може да бъде предмет на настоящото производство, като в никакъв случай не оправдава забавено и лошо изпълнение на възложени задължения по конкретно досъдебно производство. Същото е с организационен характер и следва да бъде предмет на предварително обсъждане от лицето с ръководителите му, а не оправдание за несвършена работа.

Съдът намира, че деянието е ясно описано – неизпълнение на служебни задължения, вменени с длъжностна характеристика, изразяващи се в неизпълнение на част от конкретно поставени задачи с постановление на прокурор по конкретно ДП – неизпълнение на каквито и да ОМП за издирване на камери и очевидци, респ. разпит, както и липса на анализ и приключване на извършените дейности – разпит на свидетели, конституиране на пострадал; изготвяне на заключения – медицинско и автотехническо.

Деянието е правилно установено, доказано е, както и надлежно квалифицирано.

С оглед изложеното и при съобразяване с конкретиката на посочените като неизпълнени задачи в значителен период от време, установената и към момент висиящност на досъдебното производство се явява неотнормима.

При определяне на наказанието е съобразено личното кадрово досие на лицето, поради което и същото е определено към минимума, предвиден в закона.

По тези съображения, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в тежест на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лева, на основание чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба №1/2004г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. П. от [населено място] против Заповед №513з-28.62 от 20.02.2020г. на Началник отдел „Разследване“ при СДВР, с която жалбоподателят, в качеството му на старши разследващ полицаи в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“, на основание чл. 197, ал.1, т.1- т.3, е наказан с дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА И. Г. П. да заплати в полза на СДВР сумата от 400 / четиристотин/ лева, представляваща претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: